

Verbeten ondertoon bij Vijftig jonge kunstenaars presenteren hun werk

Op de open dagen van de Rijksakademie tref je een handvol uitschieters die een bezoek waard zijn: de belofes voor de toekomst van de kunst, zoals Min Oh.

DOOLUCETTE TER BORG

AMSTERDAM. Ze is het ultieme corraflakemeisje: zo'n lichtblond effie dat in een witte nachtop en op blote voeten door het huis trippelt, zichzelf vermaakt met knutselen en een potje in haar eentje elastieken. Het zilvertwitte licht van de ochtend is magdelijk, niets verbroeit het zicht.

Zo brengt de Koreaanse kunstenaar Min Oh Daughitz in beeld: een tot in de kleinste details gestileerde, sprookjesachtige en razend knap gemonteerde videofilm, waarin het de kunstenaar en het kinderspel een ritmisch verbond sluiten met rammen-levend serviesgoed in een kast en het geknippen van papier.

Min Oh (1975) is één van de vijftig kunstenaars die komend weekeinde hun ateliersdeuren openen op de open dagen van de Rijksakademie. Alleen tijdens die twee dagen wordt buitenstaanders – een gemiddeld en groot gezelschap van (internationale) tentoonstellingsmakers, galeriehouders, verzamelaars, kunstenaars en kunstliefhebbers – een blik gegund in de ruimtes waar de kunstenaars twee jaar lang werken. Maar als het om de plannen van staatssecretaris Halbe Zijlstra van Cultuur ligt gaat de prestigieuze kunstopleiding dicht. Daardoor zou het allerleukste instituut dat in Nederland nog meespeelt in de internationale hedendaagse kunst verdwijnen.

De sfeer op de preview van de open dagen is daarom wat wisselvallig. Natuurlijk heerst er opwinding onder de kunstenaars. De vloeren krijgen nog een extra beurt, een laatste kabel wordt aangesloten, de bijna acentoos Nederlandse spreker die Rus naar bij een manekman aan de stroboscopische lichten die zijn atelier in een dramatisch clair-obscur zetten. De RijksakademieOPEN is belangrijk voor deze jonge kunstenaars: want wie van hen zal dit weekende worden gescout door een belangrijke galerie of tentoonstellingsmaker? Wie gaat in de voorronde worden van beroemd-oud-residenten als Marijke van Warmerdam, Yael Bartana, Tjebbe Beckman, David Claerbout of Oly Cherysheva? Wie wordt de komende jaren het kunstcurieus in getalapatuleerd? Misschien spelen de zevenen uit Poole, liedzinger Paweł Krup partjen en zingt hij daarom tijdens zijn performance zo vals.

Werk van Femmy Otten.

Maar er is ook een andere, meer verbeterd ondertoon. Directeur Els van Odijk hamert erop; hier, aan de Rijksakademie, wordt de 'kunst van de toekomst' gemaakt. En wie die kunst, en zo'n facilitieit, de nok om wild draaien – die is, ja, een beetje gek. Want kijk naar de kwaliteit van het tentoongestelde. Kijk naar het aanzien en de expertise die de academie in de bijna honderdvijftig jaar van

haar bestaan heeft opgebouwd. „Iedereen denkt dat het niet zo'n vaart zal lopen”, zegt Martijntje Hallman, verantwoordelijk voor de toelating van kunstenaars op de Rijksakademie. „Maar die vaart loopt het wel.” Voor het studiejaar 2012/2013 hebben zich 2200 kunstenaars aangemeld, het grootste aantal ooit. In februari begint de maanden durende selectieprocedure. „Alsor er niets aan

show nieuw talent tijdens de open dagen van de Rijksakademie

Werk van Rebecca Stepany. Foto's Olivier Middendorp

de hand is ja”, aldus Hallman. Met het reusachtige aantal aanmeldingen in het achterhoofd kijk je extra kritisch naar de vijftig kunstenaars die op de Rijksakademie rondlopen. En zoals ieder jaar worden ook dit jaar de verwachtingen niet altijd waargemaakt. Sommige kunstenaars lijken meer bezig met hun plaats binnen de kunstgeschiedenis dan met iets anders – en het resul-

taat, helaas, is vrij bloedeloos. Anderen bricoleren er in installaties ductig op los, maar op een manier die je al vaak op biennales en grote groepstentoonstellingen bent tegengekomen. Bijna alle kunstenaars benadrukken in statements hun engagement met de buitenwereld – alsof dat het toevorst is om als kunstenaar serieus genomen te worden. Maar de minimalistische uitstallingen, de

Steun van musea en de burgemeester

Burgemeester Eberhard van der Laan van Amsterdam heeft gisteren tijdens de opening van de RijksakademieOPEN zijn zorgen uitgesproken over de bezuinigingen van het kabinet op de Rijksakademie. „Bezinning moet”, zei hij. „Kapot maken hoeft niet. Er zijn gronden.” De burgemeester benadrukte dat een gezond kunstklimaat belangrijk is voor de economie en dat de Rijksakademie daarvoor cruciaal is. „Om in termen van het kabinet te blijven: de Rijksakademie is een instituut dat geen 'zies' zoekt. Het is de Harvard van de beeldende kunst.” De burgemeester beloofde dat de stad zich zal inspannen voor behoud van de Rijksakademie. Ook de drie directieuren van de musea rond het Museumplein hebben middels een brief aan de staatssecretaris laten weten die bezuiniging op de Rijksakademie buitensporig te vinden. „Internationaal toptalent is belangrijk”, schrijven Wim Peeters (Rijksmuseum), Ann Goldstein (Stedelijk Museum) en Anja Rüger (Van Gogh Museum). „Hiermee ontstaat een toevorst voor het hedendaagse kunstveld in Nederland.”

persoonlijke mythologie die voortbrekken, en zelfs på installaties en video's die zich werkelijk buigen over leed van cocabeeten of vluchtelingenproblematiek, overtuigen maar zelden.

Ook dit jaar zijn het de uitschieters die een bezoek geslaagd maken. De al genoemde Min Oh is zo'n belofte voor de toekomst. De Nederlandse Gert-Jan Kocken ook. Hij toont op twee kolossale landkaarten hoe de ingewikkelde loop van de geschiedenis in Berlijn en Hiroshima in de oorlogsjaren 1939 en 1945 is terug te brengen tot één 'doorkijk'-beeld. De Franse Julien Benayon geeft met een documentaire schillerendje een indringend beeld van de dramatische diepte van een simpele tattoo schuil kan gaan. En in de Nederlandse Felco Beckers laat in performances en films het leven en levensvragen twee stelen in een vorm, vooraf alles verder gaat. Met groot effect.

RijksakademieOPEN 2011: 26 & 27 Nov, 04 am. In: www.rijksakademie.nl. Tegelijkertijd 20 Amsterdamse galerieswerk van alumn.